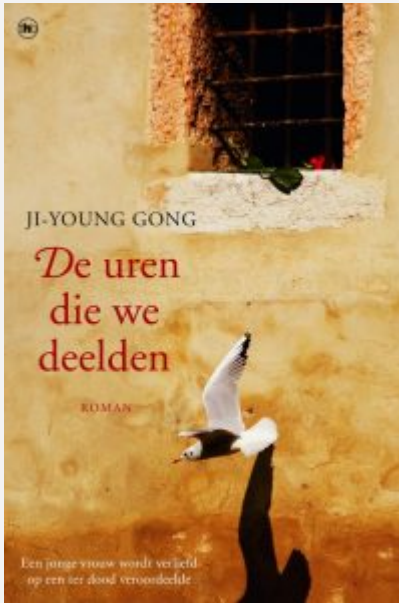

'De uren die we deelden' door Ji-Young Gong

Toen ik de achterkant van dit boek las, had ik eigenlijk geen verwachtingen. Ik kende de schrijfster niet en was erg benieuwd hoe dit boek bij mij zou vallen. Het boek begint bij Yu-jeong. Ze is al jaren depressief en heeft meerdere zelfmoordpogingen achter de rug. Ze is het zogenaamde zorgenkindje van de familie; de zwarte schaap naast haar succesvolle familieleden. Ze heeft een slechte relatie met haar moeder die vooral aangewakkerd is door een traumatische gebeurtenis uit haar jeugd. Nu, jaren later, na haar derde zelfmoordpoging stelt haar lievelingstante Monica, een non, haar voor de keuze die uiteindelijk haar leven zal veranderen: óf in therapie óf op bezoek bij een ter dood veroordeelde moordenaar in de gevangenis van Seoul. Yu-jeong kiest voor het laatste en ontmoet hierbij de gevangene Yun-su.

Aanvankelijk staan zowel Yun-su als Yu-jeong negatief tegenover de ontmoetingen. Hij ziet er geen heil in en zij vindt het maar een schijnheilige vertoning van haar tante; zieltjes winnen bij slechte gevangenen. Naarmate Yun-su en Yu-jeong elkaar steeds vaker ontmoeten, verandert er iets. Langzaam, maar zeker groeien ze toch meer naar elkaar toe en leer je hun verhalen kennen.

De hoofdstukken wisselen zich af tussen Yun-su's verhaal waarin hij vertelt over zijn jeugd en de gebeurtenissen in zijn leven die uiteindelijk leiden tot de reden waarom hij in de dodencel belandt. In de andere hoofdstukken leer je Yu-jeong beter kennen.

Het verhaal van Yun-su vond ik erg aangrijpend om te lezen.

Hij groeit op in een gezin waarbij de moeder wegliep en haar twee kinderen achterlaat bij hun vader die ze elke dag fysiek mishandelt. Zijn broertje raakt blind na weer een mishandeling en is nu nog afhankelijker van zijn grote broer. Als hun vader doodgaat belanden ze beiden op straat. Ze komen in aanraking met het harde leven op straat, maar ook in het weeshuis; constant moeten zij zichzelf bewijzen en zijn ze het doelwit van fysiek en seksueel misbruik. Dit zijn korte hoofdstukjes waarin de schrijfster net genoeg vertelt wat nodig is. Gelukkig maar, het is niet bepaald vrolijk om te lezen en het bleef soms naspoken in mijn hoofd...wat een leven...

Het verhaal van Yu-jeong vond ik minder aangrijpend, alhoewel ook haar jeugd niet over rozen is gegaan. Toch kon ik minder sympathie opbrengen voor haar dan voor Yun-su. Wellicht omdat het verschil in hun milieu zo groot was. Zij, het bevoorrechte rijke meisje met familie; hij, de arme straatjongen met helemaal niemand.

Naarmate het verhaal vordert, merk je dat Yun-su en Yu-jeong steeds meer om elkaar gaan geven. Hun beeldvorming verandert van elkaar. Het zit in kleine dingetjes; een ketting die hij voor haar maakt, glimlachjes, een hand die net langs het hare strijkt. Waar Yu-jeong eerder alleen maar om zichzelf gaf, begint ze eindelijk te geven om anderen. Het is mooi om te lezen hoe zij verandert. Door hun ontmoetingen leert ze nu echt wat liefde is.

Meerdere boeken van de schrijfster zijn al eens verfilmd en dat verbaast me niet. Ji-Young Gong schrijft beeldend en vlot. Het verhaal leest lekker door, zodat je het boek niet wilt neerleggen; je wilt weten welke exacte gebeurtenis heeft geleid tot Yun-su's gevangenschap. Ondanks dat het boek geen vrolijke thema's bespreekt, is het een mooi verhaal met inhoud.

Wellicht zou je er niet snel naar reiken in de winkel, maar dit boek is absoluut de moeite waard.

Uitgeverij	The House of Books, 2013
Pagina's	320
Vertaald	uit het Engels door Sora Kim Russel (<i>Our happy time</i>)
ISBN	978 9044 340 068

Recensie door Sereena, juli 2014